

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจัดตั้งขึ้นตามมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อปี พ.ศ. 2539 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยกู้ยืมเพื่อการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมปลายจนถึงระดับปริญญาตรีภายในประเทศ ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและต้องชำระหนี้คืนพร้อมดอกเบี้ยในอัตราค่ามีของนักศึกษา การให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาผู้กู้ยืมแต่ละคนจะได้รับจะเป็นค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ อันได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา ค่าครองชีพระหว่างการศึกษาซึ่งจะแบ่งเป็นค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายส่วนตัว ในปีการศึกษา 2549 ได้มีมติคณะกรรมการรัฐมนตรีจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกันรายได้กับอนาคตและกองทุนกู้ยืมค่าครองชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะช่วยเหลือให้ผู้ที่เข้าศึกษาต่อ ในสถาบันอุดมศึกษามีโอกาสได้เรียน โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน และเพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา โดยไม่พิจารณารายได้ของครัวเรือน และอัตราดอกเบี้ยเท่ากับอัตราเงินเพื่อซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาด

จากการศึกษาพบว่า การให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติผู้ของผู้กู้ยืม ต้องเป็นนิสิตนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาตอบรับให้เข้าศึกษา เป็นปีแรกของหลักสูตร ยังไม่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเป็นธรรมกับผู้กู้ยืม

และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้กู้ยืมกองทุนกู้ยืมค่าครองชีพ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว เดือนละ 2,000 บาท รัฐพิจารณาจากเกณฑ์รายได้ครอบครัว ซึ่งต้องเป็นผู้ขาดแคลนทุน ทรัพย์ คือผู้มีรายได้แต่ละปีไม่เกิน 150,000 บาทเท่านั้น จึงมีสิทธิกู้ยืมกองทุนกู้ยืมค่า ครองชีพ แต่ไม่ได้นำตัวแปรหรือองค์ประกอบอื่น ๆ และความจำเป็นทางการเงินเพื่อ การศึกษาของผู้กู้ยืม เช่น จำนวนบุตร แต่ละครอบครัวมาพิจารณา

ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 กำหนดให้ผู้กู้ยืม ชำระหนี้คืนภายใน 2 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษาและการชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน ระยะเวลา 15 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาการชำระหนี้คืนที่สั้น ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน และหากผู้กู้ยืม ไม่สามารถชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดเป็นเหตุสุด ค่าปรับ

ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 หนี้ระจับ เพราะ เหตุผู้กู้ยืมถึงแก่ความตาย ผู้กู้ยืมพิการ และเป็นบุคคลทุพพลภาพ แต่กู้หน่ายไม่ได้ กล่าวถึงผู้กู้ยืมที่ตกเป็นคนไร้ความสามารถหลังการกู้ยืม ทั้ง ๆ ที่บุคคลไร้ ความสามารถ หรือวิกฤติที่มีสภาพที่ไม่แตกต่างกันกับผู้กู้ยืมที่พิการ หรือผู้กู้ยืมที่เป็น บุคคลทุพพลภาพ

ปัญหาการการบังคับคดี การบังคับคดีตามสัญญาทางแพ่งเพื่อให้ได้รับการชำระ หนี้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้กู้ยืมจากบริการสาธารณูปโภคที่รัฐจัดทำขึ้น ต่อผู้ค้ำประกัน ผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพการงานและบุคคล ในการฟ้องร้องคดี

ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นสมควร ให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา พ.ศ. 2541 และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตเกี่ยวกับการให้เงิน กู้ยืมเพื่อการศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

1. รัฐควรแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้กู้ยืมตามพระราชบัญญัติกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มาตรา 45 และระเบียบของคณะกรรมการกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับ รายได้ในอนาคต ว่าด้วยคุณสมบัติผู้กู้ยืม

2. รัฐควรทำสัญญากับผู้กู้ยืม เพื่อกำหนดแผนการชำระหนี้ ให้ผู้กู้ยืมเลือก

ชำระหนี้และตามความสามารถในการชำระหนี้ และจำนวนเงินที่ผู้กู้ยืมได้รับจากกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและรัฐวารอกรรมการตราชารุ่งใจการลดหนี้ให้ หากนักศึกษา
ชำระหนี้หมดก่อนระยะเวลาที่กำหนด

2.1 รัฐวารแก้ไขระเบียบการผ่อนชำระหนี้ และระยะเวลาผ่อนผันการชำระหนี้
ให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2.2 ควรยกเดือนทบัญชีในพระราชบัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา¹
และประกาศของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยเบี้ยปรับ

3. ผู้กู้ยืมที่ตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ ควรได้รับการปลดหนี้ เช่นเดียวกับผู้กู้ยืมที่
เสียชีวิต

4. รัฐวารนำกระบวนการ โกล่เกลี่ยมาใช้บังคับแทนการบังคับคดี เพื่อให้ได้รับ²
การชำระหนี้ ซึ่งกระบวนการ โกล่เกลี่ย รวดเร็ว และมีประสิทธิผล ประหยัดค่าใช้จ่าย
รากยาซื้อเสียงของคู่กรณี

A Fund (the “Fund”) for student loans was established according to a resolution of the Council of Ministers in B.E. 2539. The Fund’s objective is to provide loans to students from low income families so they will have the opportunity to further their education in Thailand, both formally and informally, in ways prescribed by the Ministry of Education. These low interest loans must be paid back when the students finish their education. The loans cover different expenses of students, i. e. tuition fees, educational expenses, and living expenses during their studies.

For the academic year 2006, the Council of Ministers passed a resolution to set up a Fund Tied with Future Income and for Living Expense Loans. The Fund’s objective is to provide assistance to students so they can continue their education without any financial difficulty. At the same time, the Fund would create equality in education without regard to family income.

The interest rate of the loans would be tied to the inflation rate, which is below the normal market interest rate.

The results of the study reveal that the students who apply for the student loans and living expense loans must be students accepted as freshmen in any program of study in their colleges. Such criteria are considered to be inconsistent with the principles of equality and fairness for needy students.

The monthly 2,500 Baht Living Expenses Loans are only given to families with an income of less than 150,000 Baht a year, without taking into account other financial factors of the borrower's family such as the number of children in each family.

Under the Student Loan Act B.E. 2541, the borrowers must start repaying their loans two years after their graduation and the loans must be paid up within fifteen years. Such a repayment period would be considered too short and inconsistent with the current economic situation. The Act also provides that if any person fails to make their repayment within the prescribed period, he would be subject to a fine.

Under the Student Loan Act B.E. 2541, the debt would be forgiven if the borrower is deceased, crippled or incapacitated. However, the law does not deal with a person who is adjudicated incompetent by reason of insanity. In fact, a borrower who is adjudicated incompetent is not different from a borrower who is crippled or otherwise incapacitated.

If the failure to repay a loan results in court proceedings, it would certainly produce undesirable effects upon the borrowers, the guarantors, the financial institutions, the borrower's employment and the budget allotted for

filing claims.

The author is of the opinion that the Student Loan Act B.E. 2541 should be revised in the following respects:

1. The law related to the qualifications of the borrowers under Article 5 of the Student Loan Act and the Regulations of the Loan for Living Expenses must be revised to create more equality.

2. The State should enter into contracts with the borrowers that would allow them to choose a repayment plan according to their ability. The State should also set up a plan for debt reduction if a student pays off the loan before it is due.

2.1 The State should revise the deferred repayment plan to fit with the current economic situation.

2.2 The penalty of fines under the Student Loan Act and the Notice of the Student Loan Commission should be removed.

3. Borrowers who are found to be incompetent should be discharged from loans as the case of death.

4. Arbitration, rather than court proceedings, should be employed to demand repayment of loans since arbitration proceedings are more efficient and economical than regular court proceedings. The reputation of the parties would be left intact.